

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.298 van 4 juni 2002
in de zaak A. 113.275/X-10.673.**

In zake : 1. de c.v.b.a. MAREC,
 2. de v.z.w. MAREC,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaten I. BUDE en R. VAN LEEUWEN,
 kantoor houdende te 3680 MAASEIK,
 Siemkensheuvel 20

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DE HAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de c.v.b.a. MAREC en de v.z.w. MAREC op 23 november 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 13 juli 2001 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Limburgs Maasland op het grondgebied van de gemeenten Dilsen-Stokkem, Kinrooi, Lanaken, Maaseik en Maasmechelen, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 september 2001;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 maart 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. HIEMELEERS die, loco Advocaat I. BUDE en R. VAN LEEUWEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat J. DECKMIJN die, loco Advocaat L. DEHAESE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid slechts noodzakelijk zouden zijn indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan is, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeksters uiteenzetten wat volgt :

"Aangezien in afwachting van de eventuele vernietiging van het desbetreffende Besluit van de Vlaamse Regering, de uitwerking van deze wijziging van het gewestplan alleszins dient opgeschort te worden.

Dat immers de kans bestaat dat het overeenkomstig het convenant dat volgens het Besluit van de Vlaamse Regering moet overeengekomen worden tussen de Vlaamse Minister bevoegd voor Toerisme en de Vlaamse Minister bevoegd voor Natuurbehoud, het geheel of een belangrijk gedeelte van het recreatiedomein kan worden afgesloten voor natuurontwikkeling.

Dat dit voor gevolg zou hebben dat de watersportrecreatie, die ter plaatse vooral bestaat uit 'stille' watersporten, zoals zeilen, vissen, (geen motorboten, waterscooters, enz.) onmogelijk wordt aangezien de boten dan ook geen toegang meer kunnen nemen tot het bevaarbare gedeelte van de Maas en derhalve de jachthaven niet meer kunnen verlaten, respectievelijk bereiken.

Dat alleen de ombouw van de jachthaven (1000 ligplaatsen) en gebouwen een investering vertegenwoordigt van meer dan 800 miljoen BEF.

Dat zelfs de tijdelijke sluiting van de jachthaven of de opgelegde feitelijke of juridische onmogelijkheid om de plassen te bevaren voor verzoekers voor gevolg zal hebben dat de huur rechten voor de aanlegsteigers verbroken worden, restaurants moeten sluiten en de activiteit van het recreatiedomein volledig zal stilvallen nu deze volledig draait rond de watersportrecreatie.

Aangezien het gewijzigd gewestplan de rechtsgrond vormt voor het gebruik van het gebied overeenkomstig de vastgestelde bestemming en verzoekers volgens de gewijzigde bepalingen geen garantie meer hebben voor een doeltreffende exploitatie van de recreatiezones annex jachthaven.

Aangezien niet kan worden betwist dat de bestemmings- en gewestplanwijziging in vergelijking met de vorige toestand van aard is aan verzoekers nadeel te berokkenen.

Aangezien dit nadeel ook steun vindt in het advies van de Regionale Commissie.

Dat zulks een niet te herstellen nadeel zou betekenen";

Overwegende dat het nadeel, gelet op de verwijzing naar het convenant, op het eerste gezicht uitsluitend refereert aan de herbestemming van een zogenaamd overgangsgebied te Kinrooi, Spaanjerdpas, van ontginningsgebied met nabestemming recreatiegebied tot ontginningsgebied met nabestemming recreatie en natuur "in evenwaardigheid", welke evenwaardigheid de bestreden beslissing als volgt toelicht;

"dat deze evenwaardigheid kan inhouden dat bepaalde activiteiten verboden worden in de overwinteringsperiode van watervogels; dat deze evenwaardigheid dient vastgelegd te worden in een overeenkomst op initiatief van de Vlaamse Minister, bevoegd voor Toerisme en de Vlaamse Minister, bevoegd voor Natuurbehoud";

Overwegende dat blijkens het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift "ontginningsgebied met nabestemming recreatie en natuur" dat op genoemd gebied toepasselijk wordt gemaakt, het gebied na ontginning bestemd is voor "de evenwaardige verweving van de functies recreatie en natuur op dezelfde plaats"; dat weliswaar gemotoriseerde vormen van recreatie niet toegelaten zijn, maar wel gemotoriseerd verkeer te water binnen de aanduiding van de ontworpen waterweg (vaargeul); dat volgens de uitleg ter zake van de gemachtigde van de regering aan de afdeling wetgeving van de Raad van State het voorschrift bedoelt dat de beide bestemmingen samen aanwezig dienen te zijn in een evenwichtige verhouding, zonder dat de ene bestemming aan de andere ondergeschikt is;

Overwegende dat in dit licht het door verzoeksters aangevoerde doembeeld dat de bestaande "stille" watersportrecreatie in voormeld overgangsgebied, meer bepaald in het recreatiedomein De Spaanjerd, "onmogelijk" wordt en dat finaal de activiteit van het domein "volledig zal stilvallen" onrealistisch lijkt, minstens al te onzeker is om voor voldoende rechtstreeks, en ernstig in de zin van artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gehouden te kunnen worden; dat deze conclusie alleen maar ondersteund en bevestigd lijkt te worden door het enige concrete voorbeeld dat de bestreden beslissing geeft van een beperking die wegens de vermelde evenwaardigheid aan de bestemming recreatie kan worden gesteld, namelijk het eventuele verbod van "bepaalde" activiteiten "in de overwinteringsperiode van watervogels";

Overwegende voorts dat verzoeksters verzuimen de exacte draagwijdte van hun betrokkenheid bij het recreatiedomein De Spaanjerd en van hun precieze belangen ter zake toe te lichten en te staven;

Overwegende dat verzoeksters in hun verzoekschrift weliswaar uiteenzetten dat de tweede verzoekster vanwege de Intercommunale Maatschappij voor Ruimtelijke Ontwikkeling in Limburg de concessie van het beheer van de jachthavens en recreatiedomeinen De Spaanjerd te Kinrooi en Herenlaak te Maaseik had gekregen, dat de concessie tegen 31 december 2000 is opgezegd, dat met het oog op de exploitatie van de bedoelde terreinen de eerste verzoekster is opgericht en dat de tweede verzoekster de exploitatie voor rekening van de eerste doet;

Overwegende dat zij echter noch de oorspronkelijke concessie-overeenkomst voorleggen, noch enige overeenkomst tussen de Intercommunale Maatschappij voor Ruimtelijke Ontwikkeling in Limburg en de eerste verzoekster, noch de overeenkomst tussen de eerste en de tweede verzoekster; dat evenmin informatie wordt verschaft over de huurrechten voor de aanlegsteigers die zij zouden verhuren of over de restaurants en de band die verzoeksters ermee hebben; dat er ook reden is om aan te nemen dat de investeringen in de "ombouw" van de jachthaven en gebouwen niet door verzoeksters zelf zijn verricht; dat het in die omstandigheden niet mogelijk is om naar behoren in te schatten in welke mate de beweerde terugloop in de activiteiten van het domein specifiek de verzoeksters raakt en benadeelt;

Overwegende dat aldus voor de Raad van State niet blijkt dat de bestreden beslissing een nadeel berokkent dat, zo het al moeilijk herstelbaar is, ernstig is voor de verzoeksters; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

D. VERBIEST.